

ÎNCHEIERE

12 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Tucan Nicolai,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Tucan Nicolai împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 12 octombrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, casată hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 27 iulie 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 03 iulie 2014, Tucan Nicolai, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a indicat că din data de 28 septembrie 2008, primește pensia care a fost stabilită în conformitate cu art. 43 alin. (1) din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998.

Afirmă că anterior a locuit temporar în Federația Rusă până la data de 10 ianuarie 2008, unde i-a fost stabilită pensia minimă pentru limită de vârstă, care a fost achitată din anul 2006 până în luna noiembrie 2013.

Sușține că din data de 10 ianuarie 2008 până în prezent locuiește pe teritoriul Republicii Moldova.

Indică că prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ceadâr-Lunga din 12 septembrie 2013, care a fost recepționată la data de 19 mai 2014, a fost suspendată achitarea pensiei în perioada 01 octombrie 2013-01 decembrie 2013.

Ulterior, prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ceadâr-Lunga din 12 februarie 2014, la fel recepționată la data de 19 mai 2014, s-a decis (procesul-verbal nr. 1 din 12 februarie 2014) reținerea pensiei care deja a fost plătită în sumă de 412 505,64 lei, câte 20 % lunar din suma pensiei stabilite începând cu data de 01 martie 2014.

Consideră că deciziile sus menționate sunt neîntemeiate și urmează a fi casate.

În contextul dat, remarcă că nu există temeiuri de suspendare a primirii pensiei pe teritoriul Republicii Moldova, deoarece începând cu data de 10 ianuarie 2008, până în

prezent locuiește permanent pe teritoriul Republicii Moldova și respectiv are dreptul să fie asigurat cu pensie în conformitate cu art. 2 din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998.

La fel, menționează că decizia de reținere a sumelor din pensie, care au fost achitate anterior în mărime de 412 505,64 lei în perioada 15 decembrie 2006-30 noiembrie 2013, este neîntemeiată în partea reținerii sumelor din pensie care au fost achitate în perioada 10 ianuarie 2008-30 noiembrie 2013, astfel încât în perioada indicată, fiind cetățean al Republicii Moldova a locuit și locuiește permanent pe teritoriul țării date și în virtutea legii are dreptul să fie asigurat cu pensie.

Relatează că cererea prealabilă expediată în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale a RM nu a fost examinată în termenul stabilit de lege.

Solicită anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ceadâr-Lunga nr. 2013/28/16993 din 12 septembrie 2013 cu privire la suspendarea achitării pensiei în perioada 01 octombrie 2013-01 decembrie 2013 și anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Ceadâr-Lunga din 12 februarie 2014 (procesul-verbal nr. 1 din 12 februarie 2014) cu privire la reținerea sumelor achitate anterior din pensia pentru perioada 15 decembrie 2006-30 noiembrie 2013, în mărime de 412 505,64 lei, în partea reținerii sumelor achitate anterior în perioada 10 ianuarie 2008-30 noiembrie 2013, ca fiind emise contrar prevederilor legii.

Prin hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 27 iulie 2015, acțiunea a fost admisă integral, fiind anulate decizia organului teritorial al Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 2013/28/16993 din 12 septembrie 2013 cu privire la suspendarea achitării pensiei în perioada 01 octombrie 2013-01 decembrie 2013 și decizia organului teritorial al Casei Naționale de Asigurări Sociale din 12 februarie 2014 (procesul-verbal nr. 1 din 12 februarie 2014) cu privire la reținerea pensiei care a fost achitată anterior în perioada 15 decembrie 2006-30 noiembrie 2013 în sumă de 412 505,64 lei, în partea reținerii pensiei care a fost achitată anterior pentru perioada 10 ianuarie 2008-30 noiembrie 2013. S-a încasat de la Casa Națională de Asigurări Sociale a RM în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 12 octombrie 2016, a fost admis apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale a RM, casată hotărârea Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 27 iulie 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, art. 2 alin. (1), art. 38, art. 39 din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998, pct. 52 din Regulamentul privind modul de plată a pensiilor stabilite în sistemul public de asigurări sociale de stat și alocațiilor sociale de stat aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 929 din 15 august 2006, art. 7 din Acordul între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Federației Ruse privind garanțiile drepturilor cetățenilor în domeniul asigurării cu pensii din 10 februarie 1995, ratificată prin hotărârea Parlamentului nr. 447 din 05 mai 1995, care reglementează aspecte ce țin de dreptul la pensie, reținerile din pensie, obligațiuni și responsabilități a pensionarului, reținerile în cazul când sumele cu titlu de pensie au fost plătite necuvenit, plata pensiei în cazul strămutării pensionarului de pe teritoriul unui stat pe teritoriu altui stat.

Cu referire la norma citată și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a reținut greșită concluzia primei instanțe referitoare la temeinicia acțiunii cu privire la anularea deciziei organului teritorial al Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 2013/28/16993 din 12 septembrie 2013 cu privire la suspendarea achitării pensiei în

perioada 01 octombrie 2013-01 decembrie 2013 și deciziei organului teritorial al Casei Naționale de Asigurări Sociale din 12 februarie 2014 (procesul-verbal nr. 1 din 12 februarie 2014) cu privire la reținerea pensiei care a fost achitată anterior în perioada 15 decembrie 2006-30 noiembrie 2013 în sumă de 412 505,64 lei, în partea reținerii pensiei care a fost achitată anterior pentru perioada 10 ianuarie 2008-30 noiembrie 2013, considerând că nu sunt temeiuri pentru anularea acestora.

La 11 noiembrie 2016, prin intermediul oficiului poștal, Tucan Nicolai a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării.

Menționează că nu au fost aduse probe cu privire la netemeinicia primirii pensiei stabilite pe teritoriul Republicii Moldova în perioada 10 ianuarie 2008-30 noiembrie 2013.

În contextul dat, relevă că a locuit temporar pe teritoriul Federației Ruse până la 10 ianuarie 2008, unde i-a fost stabilită pensia minimă pentru limită de vârstă care se achita din anul 2006 până în luna noiembrie 2013.

Afirmă că începând cu data de 10 ianuarie 2008 până în prezent locuiește permanent pe teritoriul Republicii Moldova și respectiv are dreptul să fie asigurat cu pensia în conformitate cu legislația în vigoare.

Totodată, relevă că lipsesc temeiuri de fapt și de drept privind suspendarea achitării pensiei.

La 17 martie 2017, Casa Națională de Asigurări Sociale a RM, a depus referință asupra recursului declarat de către Tucan Nicolai, invocând caracterul neîntemeiat al acestuia.

La 30 martie 2017, Tucan Nicolai a depus suplimentul la recursul declarat solicitând verificarea legalității încasării sumei de 412 505,64 lei pentru perioada 15 decembrie 2006-30 noiembrie 2013.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din materialul probator, copia deciziei instanței de apel din 12 octombrie 2016, a fost expediată în adresa recurentului la data de 01 noiembrie 2016, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 3a-87/2015 (f. d. 238) și recepționată de către recurent la data de 02 noiembrie 2016, ceea ce se atestă prin avizul de recepție (f. d. 239).

Astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 11 noiembrie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Tucan Nicolai este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în

cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Tucan Nicolai nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Tucan Nicolai asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Tucan Nicolai ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Tucan Nicolai se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Tamara Chișca-Doneva